בס"ד

מקור הברכה

עלון 747
דו שבועי

חכמה ומוסר

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - "**חכמה ומוסר**". פעיה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

פרשת: תצוה.

"לא כל יום פורים"

לא כל יום פורים", שגור המשפט בפי העם, ואכן כך הוא – יום אחד ומיוחד הוא בשנה אשר זכינו בו שמגיע החג הגדול והקדוש, הלא הוא חג הפורים, אשר קבע הזוהר הקדוש כמסמרות כי גדול הוא מיום הכיפורים.! האדמו"ר הקדוש מרוז'ין הסביר זאת ואמר כי אומנם יום הכיפורים מכפר רק לשבים בתשובה, ולאלו שאינם עושים תשובה הוא אינו מכפר. אבל יום הפורים גדול הוא עוד יותר, שהקב"ה מוחל וסולח לכל יהודי באשר הוא על כל עוונותיו ומקבל תפילותיו, ובלבד שיהא פושט יד ומוכן לקבל מחילה."

ועל כך אמרו רבותינו ז"ל: "כל הפושט יד – נותנים לו", שאף היהודי הפשוט שבפשוטים והפחות שבפחותים, אם פושט ידו ביום הפורים ורוצה להתקרב לה' – נותנים לו את כל בקשותיו וממלאים את כל מחסורו. וכבר כתב האדמו"ר ר' יחזקאל משינאווא זצ"ל כי ביום הפורים יש לכל יהודי כח עצום ונורא, כמו הכח אשר יש לכהן הגדול בעת אשר הוא נכנס לקודש הקודשים פעם אחת בשנה.

סיפר הגה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א: "סיפר לי אחד ממרביצי התורה בארץ, כי בישיבה בה הוא מלמד, היה בחור אשר החל להידרדר מיום ליום. אט אט ראו עליו כי הוא מפסיק להיות מחובר ללימוד, עד אשר ירד עוד יותר והפסיק להשתתף בסדרי הישיבה. הוא לא למד, לא התפלל, ואף העיד על עצמו שכבר אינו מניח תפילין, רח"ל.

כולם הבחינו בו כי הוא כבר קרוב לפני היציאה לרחוב ואיבוד כל יהדותו. כשראיתי זאת, כאב לי כל כך והחלטתי לעשות מעשה. "הנה השבוע יחול יום פורים הקדוש, אשר נאמר עליו כי 'כל הפושט יד – נותנים לו,' ובכן", אמרתי בליבי, "אפשוט ליבי בתפילה ביום הפורים על הבחור ואתחנן לפני מלך העולם שירחם על נשמתו ויחזיר לה את אור הקדושה והטהרה, ובכך זו תהיה השתדלותי האחרונה להצילו."

והנה בעיצומו של יום הפורים, בעת שהותי בבית המדרש, פתחתי את ארון הקודש והתחננתי ממעמקי ליבי: "אנא, רבונו של עולם, רחם על הבחור הזה שכבר איבד את כל טעמו בתורה ובמצוות. רחם על נשמתו ותחייה אותה מחדש, תן לו להבין כי אין בחוץ כלום, ורק בתורה ובמצוותיה יש את האושר הנצחי. אנא, חולל בליבו נס שישוב לדרך הישר ויגדל לתפארת." כך התחננתי במשך כמה דקות והזלתי דמעות מלב אוהב.

רבותיי, וראו איזה פלא. לא עבר זמן רב, ולאחר כמה ימים, אותו בחור שכבר היה בדרך לרחוב, השתנה מהקצה לקצה. הוא נכנס לתפילות והחל מתפלל במרץ ושמחה. אל בית המדרש הוא הגיע בין הראשונים ולמד במרץ והתלהבות, עד אשר נבחן הוא על מסכתות שלימות, כשכל צוות הישיבה ורבניה מהללים ומשבחים אותו על היותו מהמיוחדים והמוצלחים שבישיבה. באסיפת צוות שנעשתה, אמרו כולם פה אחד כי אין שום הסבר טבעי ונורמלי להבין כיצד ניצל הבחור מההידרדרות העצומה, כשאף הוריו עומדים משתהים ונרגשים על כך שקיבלו את בנם מחדש. רק אני ידעתי את ההסבר, ובו אני בטוח. אין שום הסבר אחר – רק התפילה הגדולה ביום פורים הקדוש היא זו שהגיעה עד כסא הכבוד ופתחה את ליבו לעבודת ה' ותורתו, ממש כלידתו מחדש". ('באר הפרשה')

וביותר יקפיד האדם בשעת קריאת המגילה, אשר כתב עליה האדמו"ר מוולדניק זצ"ל כי בשעת קריאת המגילה, כאשר מאזין היהודי לחזן ושומע את ניסי המגילה ונפלאותיה, אזי יורדים על האדם שפע גדול של פרנסה, בריאות, הצלחה ותיקון לעוונות חמורים, שזהו עיקרו של היום.

ובכל מצב יזכור כל אדם את עיקר תפקידו ביום הפורים, והוא להיות בכל רגע ביום זה בשמחה רבה, כדברי האדמו"ר הקדוש מפיסצ'אנה זצ"ל שאמר: "וחייב כל אדם לשמוח ביום זה עד למאד, שהוא יום שמחה גדול בשמיים בו יורד שפע גדול לישראל, וגדול הוא במעלתו יותר מיום הכיפורים, ואף אם נמצא האדם חלילה בדוחק ובצער - יתאמץ לשמוח בכל כוחו, כי גדול היום לפני ה' עד למאד." "לא כל יום פורים", אומרים כולם, אבל הנה זה עתה הגיע היום הזה, הבה ננצלו בשמחה ובקדושה.!

תצוה

שושן פורים קטן

* **מפטירין:** אתה בן אדם
יחזקאל מ"ג.

* אין אומרים 'צדקתך' בשבת זו.

זמני הדלקת נרות שבת

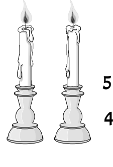

כניסת השבת

חיפה : 5 : 01

תל אביב : 5 : 11

ירושלים : 4 : 54

יציאת השבת

חיפה : 6 : 10

תל אביב : 6 : 11

ירושלים : 6 : 11

ר"ת חיפה : 6 : 46

ר"ת תל אביב : 6 : 47

ר"ת ירושלים : 6 : 44

פרשת: כי תשא.

"כחו של מעשר"

עברנו את פרשת 'שקלים' ועומדים אנו בהפסקה לפני שבת 'פרה'. מסבירים רבותינו במסכת סופרים (כא') כי שבת הקודמת קרויה בשם שבת 'שקלים' מהטעם: " אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן: גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי מִי שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם, שֶׁעָתִיד הָמָן לִשְׁקֹל שְׁקָלִים עַל יִשְׂרָאֵל, לְפִיכָךְ הִקְדִּים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שִׁקְלֵיהֶם לְשִׁקְלָיו. וְהַיְנוּ דִּתְנַן: בְּאֶחָד בַּאֲדָר (*) מַשְׁמִיעִין עַל הַשְּׁקָלִים. ולכפר על נפשותינו – כבר בדור המדבר, מאות ואלפי שנים לפני דורו של המן, לקח ה' תרומה מעם ישראל אשר תגין עליהם מכליה ואבדון בעוד כמה דורות. ללמדך שהמצוות שעושה האדם מגינים עליו אף לאחר שנים.!

היה זה לפני כ– 60 שנה, בתקופתו של 'הבבא סאלי' הקדוש מנתיבות. יהודי אחד, קבלן במקצועו היה מקורב מאוד אל הרב. הוא לא היה צדיק מופלג ולא תלמיד חכם, אך היה ירא שמים המקיים כל אשר אומרים לו בתמימות. תמיד היה מתנהג ביושר בעבודתו, כשבעיקר היה מקפיד על נתינת המעשרות מכל רווחיו, יהיו אשר יהיו.

בכל פעם שהיה נכנס אצל הבבא סאלי, היה הרב מאיר לו פנים. פעם אחת, הגיע אל הרב, אך לפתע כשראהו הצדיק החל לזעוק לעברו בצורה מחרידה ויוצאת דופן: "שקרן, רמאי, נוכל. הולכת אותי שולל כל כך הרבה זמן."! מעולם לא נראה הבבא סאלי זועם כאותו רגע. בני הבית הגיעו במהרה למקום וניסו להרגיעו, אך רבנו הבבא סאלי לא נרגע והמשיך לצעוק על הקבלן התמים, עד אשר אמר לו לבסוף: "תצא מחדרי ואל תדרוך בו יותר"!.

מבוהל ונרעש יצא היהודי מהחדר, כשהוא רועד ובוכה ואינו יודע את נפשו – "מה קרה?", שאל את עצמו. "מה עשיתי בזמן האחרון? מה סיפרו לו עליי?." הוא פנה לביתו בצער רב, כשהוא מרגיש שאין לו טעם לחייו.

ההמשך בעמוד הבא.

כי תשא

* **מפטירין:** וישלח אחאב מלכים א י"ח.

* **והאשכנזים**: ויהי ימים מלכים א י"ח.

זמני הדלקת נרות שבת

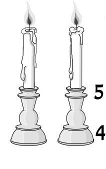

כניסת השבת

חיפה : 5 : 07

תל אביב : 5 : 16

ירושלים : 4 : 59

יציאת השבת

חיפה : 6 : 15

תל אביב : 6 : 16

ירושלים : 6 : 15

ר"ת חיפה : 6 : 51

ר"ת תל אביב : 6 : 52

ר"ת ירושלים : 6 : 50

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

משל ונמשל...

"ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת" (שמות לד, כא).

השבוע מתברך מברכת השבת

פעם היה **החפץ חיים** ברוסיה בעיר צ'רניגוב, ושמע שאצל בעל בית חרושת אחד עובדים בשבת. נכנס אליו החפץ חיים ודיבר איתו שיפסיק את העבודה בשבת. ענה לו אותו אדם שהיה רחוק מיהדות: אני מרוויח בכל יום ארבעת אלפים רובל, אתה רוצה שאני אפסיד ביום השבת ארבעת אלפים רובל?

ענה לו **החפץ חיים**: ומה יהיה אם ע"י חילול שבת תפסיד את כל בית החרושת שלך? הלא כתוב בתורה: "ששת ימים תעבוד", וקשה, למה צריכה התורה לומר מה שיעשה האדם בכל ימות השבוע, מדוע לא מספיק לכתוב: "וביום השביעי תשבות"? אלא כך אמרה התורה: אם אתה רוצה שתהיה לך עבודה בששת הימים, אז ביום השביעי תשבות. אבל אם לא תשבות ביום השביעי, לא יהיה לך בששת הימים מה לעשות.

ענה לו האיש בלעג: מה הרבי חושב, כי הפסוק בחומש יעמיד את בית החרושת שלי? והחפץ חיים הלך ממנו.

לא עבר זמן רב והבולשביקים השתלטו על רוסיה, לקחו ממנו את בית החרושת שלו והוא עצמו עלה בידו בדרך נס לברוח ולהציל את נפשו. הוא יצא בעירום ובחוסר כל, ואז שלח מכתב **לחפץ חיים** והתוודה לפניו בזה הלשון:

עכשיו אני רואה שדבריו צודקים ואמיתיים, פסוק בחומש מעמיד את בית החרושת.

הנמשל: ישנם בני אדם החיים בתחושה שהעיסוק שלהם ברוחניות, במצוות ובלימוד התורה גורם לכך שהם מפסידים בחומריות. חייהם נעשים קשים יותר והם מרגישים שהם "מקריבים" למען הרוחניות. אולם על האדם לדעת שההיפך הוא הנכון: הרוחניות היא זו שמחזיקה את הגשמיות. שמירת השבת מחזיקה את כל ימות השבוע והענינים הרוחניים הם הנותנים לאדם את זכות הקיום.

החיים החומריים הינם האמצעים שלנו למען המטרה העיקרית שהיא עבודת הקודש. רק בזכות המטרה הרוחנית יש קיום גם לאמצעים החומריים. ללא תורה ומצוות אובד הטעם מהחומריות ואין לה קיום.

מברכת השבת מתברך כל השבוע ומברכת התורה מתברכים כל החיים.

עמוד התפילה...

*** אי"ה מדי יום מתקיים מנין בשחרית יחד עם בחורי הישיבה הגבוהה בוגרי ישיבות קטנות מצטיינים.**

הצבור היקר והקדוש מוזמן.

קורבנות ב: 6.55. ישתבח ב: 7.30.

*** וכן מדי שבת, קורבנות ב: 7.15.**

אבות-ובנים

אי"ה מדי שבת קודש, אחר תפילת ערבית במוצאי שבת קודש, או חצי שעה אחרי ערבית, מתקיים לימוד של **אבות ובנים** בבית מדרשנו, **הצבור הקדוש מוזמן לטעום ולהגדיל תורה ולהאדירה.**

בס"ד, שיעור תורה בקרית חיים...

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקרית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות תפילה, מספר בן איש חי, בשעה 19.45 בערך.

הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

רואים ישועה והצלחה!!!

המעונינים לתרום לאחת מסעודות **הישיבה - לעלוי נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזווג הגון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל הענינים, התרומה לישיבה** בסך - 200 ש"ח.

ויהי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתבורכו בכל מילי דמיטב. לתיאום בט"ל: 9847363 - 04.

או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - 2598156.

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

אי"ה, בבית מדרשנו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקין. להלן זמני הנץ החל משבת "תצוה, כי תשא"

יום	עלות השחר	טלית/ ותפילין	נץ
ש	5:06:15	5:23:00	6:14:00
א	5:05:00	5:21:45	6:13:00
ב	5:03:45	5:20:45	6:11:45
ג	5:02:15	5:19:45	6:10:45
ד	5:01:00	5:18:30	6:09:30
ה	4:59:45	5:17:30	6:08:15
ו	4:58:15	5:16:15	6:07:15
ש	4:56:45	5:15:00	6:06:00
א	4:55:30	5:14:00	6:04:45
ב	4:54:00	5:12:45	6:03:30
ג	4:52:30	5:11:30	6:02:15
ד	4:51:15	5:10:15	6:01:00
ה	4:49:45	5:09:00	5:59:45
ו	4:48:15	5:07:45	5:58:30

השיעור בכולל ערב לקהל הקדוש.

* שיעור הכנה

מ: 20.30 – 21.00.

* ומהשעה:

21.00 – 22.00

שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה, במסכת: מועד קטן

אחר תפילת שחרית **שיעור** בהלכה ע"י מורנו ראש הישיבה בהלכות ספר - תורה.

מנחה: 12.40.

ערבית ראשונה: 19.05.

ערבית שניה: 22.00

שיעור מוסף מדי יום ע"י מורנו ראש - הישיבה והכולל.

בשעה: 18.40. **הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

מכותלי בית המדרש בימי שישי ושבת

* **ביום שישי בבוקר** שיעור עם מורנו הראש ישיבה מהשעה: 12.30 - 11.15 במסכת **מנחות**, ואחרי כן תפילת מנחה.

* **בליל שבת** שיעור בשעה: 21.00 - 20.00.

* **וביום השבת:** אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות תפילין סימן **ל"ו**, עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה).

* **בשבת** בין השעות: 16.00 - 15.30 - שיעור כחצי שעה - חומש עם פירוש **הרמב"ן**, ע"י מורנו ראש הישיבה. ואחרי כן בשעה 16.00 תפילת מנחה.

הציבור הקדוש מוזמן על מנת להגדיל תורה ולהאדירה.

דבר המערכת.

לכל אחינו "בית ישראל" עליה בתורה ויראת שמים, וחורף בריא ושמח.

המעונינים לזכות לתרום ל"זכוי הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך - 200 ש'. עם אפשרות לפרסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל הענינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל- 0527-182434

המעונינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר– 2598156 תזכו למצוות.

המשך לפרשת: כי תשא.

הצדיק אותו הוא אהב מאד גירשו לעולם מביתו, הלא זוהי מכה נוראה!. הוא החליט ללכת לאתר הבניה שלו ב'מצפה רמון' על מנת להפיג את צערו. הוא שהה שם כמה שעות ולקראת ערב לקח את הפועלים במכוניתו לביתם כמנהגו. ואז במהלך הנסיעה אירע דבר נורא... המכונית שלפניו בלמה בפתאומיות באחד העיקולים של כביש מצפה רמון, וכיוון שהיה שקוע בצערו, תגובתו הייתה איטית למדי. כשהבחין ובלם בפראות בחלקיק השניה האחרון, כבר היה מאוחר מידי. המכונית עפה אל התהום והתגלגלה לתוכו כאבן קטנה.

הרכב התרסק בתהום, כששני הפועלים הערבים שעימו מצאו מיד את מותם. באורח נס לא הוצת מיכל הדלק. עד היום הוא אינו יודע כיצד. הוא עיקם את הדלת וזחל בשארית כוחותיו מחוץ לרכב המרוסק כליל. המום ונדהם לא האמין שהינו עדיין חי, וזעק לבורא עולם בבכי: "ריבונו של עולם, בזכות מה אני חי? איך אני בריא ושלם!?".

הערב כבר ירד ויהי חושך עלטה. הוא טיפס לכביש ורצה להזמין משטרה ולהודיע על ההרוגים, אך ליבו היה נסער והחליט לנסוע מיד אל הבבא סאלי בנתיבות. "יהי מה", חשב לעצמו, "גם אם הצדיק לא ירצה לראות אותי, אני מוכרח לבוא אליו ולהבין מדוע ניצלתי." הוא נכנס לחדרו של הצדיק בפחד ורעדה, והנה הוא רואה את ה'באבא סאלי' קם למולו בפנים צוחקות ואומר לו: "ברוך הבא, ברוך הבא. אני מחכה לך. בוא חביבי, תשב."

הוא פרץ בבכי ולא יכל לדבר, אך הוא הבין כי הצדיק כבר יודע ורואה הכל. או אז הביט בו הבבא סאלי בחיוך ואמר לו: "תדע לך יהודי יקר כי בשמיים שמחים מאד ממצוות המעשר שאתה מקפיד לתת מכל רווחיך ללומדי התורה. דע לך כי מצוה זו מגינה עליך כחומה בצורה ושומרת עליך מכל נזק וצרה. אלא שבזמן האחרון התחלת להתגאות בפני אנשים על המעשר שאתה נותן לבני תורה וצמחה לך קרן ברגל... וכשנכנסת היום בצהריים ראיתי את מלאך המוות קשור לך שם, והבנתי שאין כל דרך להציל את חייך רק אם אצליח להוריד את גאוותך מיד. לכן השפלתי אותך, וכאשר רוחך ירדה כל כך עזב אותך מלאך המוות ולקח את שני הערלים במקומך ומצוות המעשר שמרה עליך שוב." (הרב דניאל אוחיון / 'אור דניאל').

אם היינו יודעים כמה שמירה והגנה אנו גורמים לעצמנו על ידי המצוות והמעשים הטובים, ובפרט על ידי הצדקה והמעשר בהקפדה, אשר ה' מבטיח ומבקש "ובחנוני נא בזאת" ויראו כמה ברכה הוא ישפיע עלינו כשנעשה זאת. אך לא נתגאה משום כך בשום אופן!!!!

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".
שער ג פרק: צו-צט.

ולראות את הרב קלופט זצ"ל בהנהגות שלו, אין לי זמן עכשיו להאריך, זה היה ממיס, הוא היה אחד מהענקים. מי שהיה רואה את הפשטות שלו, עם כל אחד ואת החסד.

את כל המשכורת שלו הוא היה נותן לכולל. וגם כן התנהג עם כל אחד כאחד האדם, לא התגדל, לא התגאה על אף אחד, הי'ה מתענין באנשים שנפגש איתם.

פעם, באתי לשאול אותו על דירה לקנות, הוא היה יושב ולומד, ושעה שלמה הוא חקר אותי, שעה על השעון, אי אפשר להאמין, איפה הדירה נמצאת, אם יכולים להכנס לשם חתולים, האם הבית קרוב לתחנה וכו' בשבילי זה היה כמו ללמוד עשרים פעם ספר 'מסילת ישרים', אדם שאוהב ללמוד, ויודע ללמוד, ולשאול על חתולים ועל התחנה וכל זה כדי שהעצה תהיה שלמה!

והמדובר היה על בית ישן... הוא הפקיר את עצמו למען התורה, את כל המשכורת נתן לכולל, אבל לגבי עצה, שליהודי לא יכנס חתול לבית. הוא הקדיש הרבה זמן....

הקדיש הרבה לשלימות שלו, היה אכפת לו מהשלמות שלו.

צז. "ושוחד לא תקח" (שמות כג, ח), ואפילו על מנת לזכות את הזכאי ולחייב את החייב, ואף על פי שהסכימו שני אנשים אשר להם הריב לתת לו שכר בשותפות.

אם נותנים לו שווה בשווה, מה הבעיה בכך? הרי זו גזירת ה', כלומר שאין חשש שיטה.

כך אמרו רבותינו זכרונם לברכה (כתובות קה, א): הנוטל שכרו לדון דיניו בטלים. אבל רשאים ליתן לו שכר ההפסד אשר יפסיד באשר יפריעוהו ממעשיו, אם ההפסד ניכר וקצוב וידוע לבני אדם, ובלבד שלא יתן אחד מהם בשכר ההפסד יותר מחבירו.

בפשטות, האיסור של 'השוחד' היא מגזירת הכתוב, ויש דעה שאומרת, (שבועות לא.) שצריכים להקפיד גם על המלבושים, לאדם עשיר אומרים: "או שתתן לחברך ללבוש כמוך, או שתוריד את רמת המלבושים שלך". כדי שלא יעשה רושם, אבל מצד שני גם העניות משכנעת את הדיין, לרחם על העני. יוצא, שהדברים האלה משפיעים! אבל מצד שני, גם העוני משפיע, כמו שהעושר יכול להשפיע. דיין שהוא רחום וחנון, כואב לו מאוד על המסכן.

כך מסופר, שאלמנה בכתה לפני אחד מהגדולים והוא פסל את עצמו לדין בטענה, שגם דמעה היא שוחד.

צח. אמרו רבותינו זכרונם לברכה (כתובות קה, ב): "ושחד לא תקח" אפילו שחד דברים, שאם אמר לו אחד מהם דברי חונף יחשוך נפשו מן הדין ההוא. ואם הביא אליו תשורה בבואו לדון לפניו לא יקחנה מידו, ואם הקדים והעביר המנחה על פניו ולקח את מנחתו, כבר נפסל השופט הזה לשפטו.

ואם הוא הביא תשורה והדין לא לקח ממנו, משמע שהדיין עדיין כשר. אצל 'רבי ישמעאל ברבי יוסי' רואים, (כתובות קה:) שלא רצה לדון, אפילו שרק הציעו לו להקדים להביא לו את חלקו כבר פסל את עצמו, ואולי היתה זו מידת חסידות.

[נ.ב, הסיפור מובא כך, ר' ישמעאל בר' יוסי, הוה רגיל אריסיה דהוה מייתי ליה כל מעלי שבתא כנתא דפירי, יומא חד אייתי ליה בה' בשבתא, א"ל: מאי שנא האידנא? א"ל: דינא אית לי, ואמינא, אגב אורחי אייתי ליה למר. לא קביל מיניה, א"ל: פסילנא לך לדינא. אותיב זוזא דרבנן וקדיינין ליה. בהדי דקאזיל ואתי, אמר: אי בעי טעין הכי, ואי בעי טעין הכי, אמר: תיפח נפשם של מקבלי שוחד, ומה אני שלא נטלתי, ואם נטלתי שלי נטלתי - כך, מקבלי שוחד על אחת כמה וכמה].

צט. "כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש" (שמות יב, טז). אמרו רבותינו (ביצה יב, א): מתוך שהותרה הוצאה לצורך אוכל נפש ביום טוב הותרה שלא לצורך אוכל נפש, ובלבד שהוא לצורך היום. כענין שאמרו (שם): מוציאים את ספר התורה לרשות הרבים ביום טוב לקרוא בו ביום ההוא, אבל אסור להוציא לצורך חול זולתי יום טוב. ורבים מן העם חוטאים להוציא מפתח תיבתם לרשות הרבים ביום טוב....

ההמשך יובא בעוד כשבועיים אי"ה.

מעשיות

הגאון הגדול רבי חיים קרייזווירט זצ"ל (רבה של אנטוורפ) התפרסם כ'עמוד הצדקה,' שהיה מתדפק על דלתי גבירים וחולל פלאות ע"י צדקות נשגבות, אותם עשה, במיוחד לצורך הכנסת כלה במשפחות יתומים ואלמנות. באחת הפעמים נסע ברכב של אחד מגבאי הצדקה המפורסמים בירושלים, לבית אלמנה טריה. בדרך שמע הגבאי כשרבינו חוזר ואומר מספר פעמים: "וְלֵב אַלְמָנָה אַרְנִן" (איוב כט, יג.) בבואם לבית האלמנה הטריה, היא התייפחה בבכי מר והצביעה על ילדיה: "איך אחתן את כולם? איך אצליח לפרנס אותם? מה אתן להם לאכול? כיצד אוכל לספק את כל מחסורם!?." אז נתן מכה רבינו על השולחן והכריז: "אני אחתן את כולם! כל ההוצאות עלי ועל צווארי!."

יום אחד נכנס רבינו לאחד הגבירים וביקש להתרים אותו עבור תמיכה במשפחות עניות בירושלים, הוא אמר לגביר, שברצונו לזכותו עבור עניי ירושלים עיר הקודש. הגביר הגיב בזלזול: "אני לא זקוק לזכויות." רבינו יצא מבית הגביר כולו נרעש, נפחד ומזועזע ואמר: "מילא אם אדם טוען שאין לו כסף או שהוא תורם למטרות אחרות, אני מבין. אבל מי יכול להעיד על עצמו, שלא חסרות לו זכויות!?."

אחרי תקופה לא ארוכה נהרג אותו גביר במיתה משונה, ל"ע. רבינו כששמע זאת, הזדעזע ואמר: "שלא יחשבו, כי מדובר בעונש חלילה על שסירב לתרום. אלא נגזרה עליו מיתה קודם לכן, ושלחו אותי מהשמיים להציל אותו על ידי צדקה המצילה ממוות. אך לדאבון לב, הוא לא רצה לתפוס את חבל ההצלה הזה...

הגר"ח מבריסק זצ"ל. בישיבת וולוז'ין דאגו להעביר שוחד פעם בשנה לפקיד השליח כדי לבטל גזירת המדינה להכניס לימודי חול, ובשנה אחת הודיע השר בעצמו שהוא מגיע לביקורת זו, דילמה אחזה ברבני הישיבה מה עושים, אבוי אם יתנו, ואוי ואבוי אם לא ... הגר"ח מבריסק שנכנס ללמד בישיבה ביקש את הכסף ואמר שהוא ידאג להעביר בחכמה. לאחר שקבע פגישה עימו, נכנס הגר"ח עטוף במעיל צעיף ומגפים אע"פ שהיה זה בעיצומי יומי אוגוסט. לתדהמת השר לרב למה נראה כך, ביאר הגאון שסבתא שלו ז"ל נתגלתה בחלום וגילתה אוזנו שמגיע הערב גל כפור עם עננים וגשם חזק ירד. צחק השר ואמר: אלו דברי הבל, מתי לאחרונה קרה כדבר הזה? והרב בשלו, היא אף פעם לא הכזיבה בחייה, וגדולים צדיקים במיתתם יותר. רצונך להתערב על סכום עצום, הציע הרב? וכך הוה, בערב לאחר שכמובן לא ירד גשם העביר הרב לשר את הכסף כשהוא מודיע מיד לישיבה להסדיר עם השר ענין הלימודים, וזה פעל הפלא ופלא...

מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל. השעה שלוש באחת מלילותיו של חודש אלול תשע"ב, השחר טרם הפציע, העולם נם את שנתו, אחרון המאחרים נכנס מכבר לישון לקראת היום החדש העומד בפתח. והנה בבית מעונו של מרן הרב עובדיה זצ"ל דפיקות חרישות קטעו את הדממה, אחד מבני הבית שקם לראות את מקור הרעש, גילה את מרן שקוע בעומק עיונו כהרגלו וברגלו השמאלית מכה חרישית על רצפת החדר. לפליאתו, השיב מרן, עסוק אני כעת בתשובה בדיני תרומות ומעשרות, וחושש אני כי מרוב עייפותי לא אוכל להתרכז בעומק העניין, על כן מכה אני ברגלי כדי לעורר את עצמי, שאוכל להמשיך בלימודי עוד....

מצא את המסתתר

לפרשת	תצוה
מצא 18 מילים בלבד בתפזורת. במאוזן, במאונך ובאלכסון.	מצא מימרה מסתתרת .

צ	ו	ת	ע	ש	ה	מ	ש	צ
מ	צ	א	ד	מ	ת	צ	ד	מ
ר	ש	כ	ד	ג	י	צ	ג	נ
י	ת	ג	ה	י	מ	ה	ר	פ
פ	צ	כ	ר	מ	ש	כ	ל	כ
ס	ג	ש	ל	א	ז	צ	ש	מ
ד	ב	מ	מ	ש	ל	י	ג	צ
ב	ו	ה	ג	י	ח	ש	ט	א
ר	ש	ד	ז	ו	ש	ו	פ	ח
ק	מ	ט	ת	ג	ר	ד	י	ת
ת	ג	פ	י	ת	ח	מ	ש	ל
ר	ש	מ	ו	נ	א	ג	כ	כ
ב	צ	ל	י	ב	מ	ת	ח	ת
ח	ע	ש	נ	ח	פ	ג	ש	צ
ת	מ	צ	ש	ת	צ	מ	ר	ח
צ	ש	ג	ח	מ	ש	ח	צ	א

אפד	תולעת	טור
אבן	יהלם	ארגמן
פטדה	חברת	כתפת
שני	זכרן	חתם
תפתח	פתוחי	תכלת
זהב	שש	ברקת
ספיר	נפך	חרש

האם מצאת את המשפט:

חבקוק פרק א פסוק יד

מאת: ותעשה אדם כדגי הים כרמש לא משל בו :

הלכות: ברכת שהחיינו על פירות מורכבים.

א. ברכת שהחיינו על פירות מורכבים

ביה"ל, ד"ה פרי: כתב הבה"ט בשם הלק"ט על פירות מורכבים מין בשאינו מינו אין מברכין עליו לפי שבתחילתו נעשה נגד מצוות הבורא, ובתשובת שאילת יעב"ץ (סי' ס"ג) חולק על זה וכו'. ועוד נשאו ונתנו בזה הפוסקים בצדדים לכאן ולכאן, ויש שרצו לחלק בין אם ההרכבה נעשתה ע"י יהודים או נכרים, ולמעשה נקטינן שיקח פרי חדש אחר אשר אינו מורכב ויברך עליו שהחיינו ויכוין לפטור המורכב ואם אין לו פרי אחר לא יברך על הפרי המורכב דספק ברכות להקל.

אמנם יש לדעת שכל המדובר הוא בפירות הבאים מהעצים שהורכבו זה בזה, אבל כשלקחו את גרעיני הפירות המורכבים ושתלו מהם עצים, אין בהם איסור כלל, ולכן לדברי הכל יש לברך עליהם שהחיינו.

ובזמננו בדרך כלל רוב הפירות המורכבים המגיעים לשוק הרי הם מעצי פרי אשר נשתלו מגרעיני הפרי המורכב, או שהם מורכבים במינם, ולכן יש לברך עליהם שהחיינו, ובכלל זה פירות כמנדרינה ופומלה ואפרשזיף וכיוצא באלו.

ב. זנים שונים של פרי אחד

סעי' ד', שו"ע: אם בירך שהחיינו על שירזא"ש כשיאכל גינדא"ש חוזר ומברך שהחיינו וכו'. ועיין היטב במשנ"ב ושעה"צ שמביא פלוגתת הפוסקים בזה, ובמסקנת דבריו (בשעה"צ סקי"ח) מתבטא בעל המשנ"ב (בביטוי שאינו מצוי כ"כ בספרו הגדול) "דעביד כמר עביד ודעביד כמר עביד".

והכוונה על כל סוגי פרי אשר שם אחד יקרא להם, אך חלוקים בטעמם ופעמים אף במראיתם, ובמשנ"ב מביא ארבעה דוגמאות לזה, תאנים לבנים ותאנים שחורים, שני מיני אגסים, או תפוחים, או אגוזים.

והאחרונים הוסיפו גם ענבים שחורים וענבים ירוקים, שזיפים אדומים (עגולים) ושחורים (מוארכים), תותים או דובדבנים שחורים ואדומים, ובזמננו שהתפתח מאד גידולים וזני פרי והרכבות למיניהם יש מהם הרבה, וכגון תפוחים חמוצים (גראנד) ומתוקים, קלמנטינה ומנדרינה, אפרסק ואפרשזיף, תפוז וטמפל, פומלה ופמולית.

על כל אלו וכיוצא באלו אמורים דברי המשנ"ב שאם בירך כבר שהחיינו על מין אחד, לענין אם יברך על המין השני הדומה לו "דעביד כמר עביד ודעביד כמר עביד", ובכמה אחרונים מצינו כתוב שאין המנהג לברך שהחיינו אלא פעם אחת על מין אחד ושוב אין מברך על הדומה לו, והמובחר לקיים דברי השעה"צ (שם) בסיום דבריו "וטוב יותר שיקח פרי של מין חדש (אחר) שעדיין לא בירך עליה ויכון להוציא גם את זה".

בס"ד
קח פסק זמן...
מעוניין בהפוגה לשעות:
הבוקר/ צהרים/ערב ?
או שבת איפוה?
בישיבת 'חכמה ומוסר' שכונת בנה ביתך רח' התאנה 2 רכסים.
בנשיאות הרה"ג אברהם טוויל הכהן שליט"א ראש הישיבה.
לפרטים: הרב נתנאל יהב, טל': 7124735 - 052 .
[illegible]
בימי שני מדי שבוע מתקיים שיעור מפי ראש הישיבה שליט"א בשעה 19:45 בבית הכנסת הלבן ברח' אברבנאל, בקרית חיים מערבית.
בכל יום שני בשעה 20:15 מתקיים שיעור תורה בביהכ"נ "נצר יעקב" [illegible] ע"י אחד מרבני הישיבה.